

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-65599 גלילי נ' מרכז לצרכי עישון בע"מ

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

התובע: אריאל גלילי

נגד

הנתבעת: מרכז לצרכי עישון בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה שהגיש התובע נגד הנתבעת ע"ס 19,000 ₪ בגין משלוח 19 דברי פרסומת ע"י הנתבעת מבלי שניתנה הסכמתו של התובע לכך.
2. התובע רכש ביום 28.5.17 מוצרים של הנתבעת באמצעות החנות המקוונת של הנתבעת, בסך כולל של 72 ₪. בסמוך לאחר הקניה החלה הנתבעת לשלוח לכתובת הדואר האלקטרוני של התובע הודעות פרסומת, לטענת התובע - בניגוד להוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"). לטענת התובע, תוך פחות מחודשיים שלחה לו הנתבעת 19 הודעות פרסומת בדואר אלקטרוני, כאמור מבלי שהתובע נתן את הסכמתו מראש לקבלת דברי פרסומת. על כן הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 30א לחוק ולטענת התובע הוא זכאי לפיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעה.
3. הנתבעת דוחה את טענות התובע. לטענת הנתבעת, בעת שהתובע נרשם לאתר הנתבעת וביצע רכישה, בחר התובע שלא להסיר את עצמו מרשימת הדיוור של הנתבעת. כמו כן אישר התובע במסגרת הרשמתו לאתר בעת רכישת המוצר שרכש, כי הוא קרא את תקנון אתר הנתבעת. בסעיף 8.2 לתקנון צוין כי הנתבעת רשאית לשלוח לתובע דואר אלקטרוני לרבות פרסומות ומבצעים. לטענת הנתבעת, פעל התובע בחוסר תום לב בעת שהוא קיבל את הודעות הדואר האלקטרוני ולא ביצע הסרה מרשימת הדיוור, על אף שמדובר בפעולה פשוטה. לטענת הנתבעת, פעל התובע בחוסר תום לב גם בשל כך שהוא המתין כחודשיים ימים בטרם פנה הוא לנתבעת, לראשונה, ובפנייה זו כבר התרה התובע בנתבעת על נקיטת הליכים משפטיים נגדה. עם פנייתו, הסירה הנתבעת את התובע מרשימת הדיוור ומאותו מועד לא קיבל התובע הודעות פרסומת נוספות מהנתבעת. לטענת הנתבעת, לו היה התובע פונה אליה מיד, ולא כעבור חודשיים, היתה הנתבעת מסירה את התובע מרשימת הדיוור עם פנייתו – כפי שאכן עשתה.
4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ושמעתי אותם בדיון שהתקיים ביום 14.10.18, מצאתי לנכון לדחות את התביעה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-12-65599 גלילי נ' מרכז לצרכי עישון בע"מ

5. אין מחלוקת כי הנתבעת איננה זרה לתובע. אין מחלוקת כי התובע רכש אצל הנתבעת מוצרים באמצעות החנות המקוונת של הנתבעת ובמסגרת הרכישה הוא מסר את פרטיו לנתבעת. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע משתית התובע את כתב התביעה על סעיף 30א(ב) לחוק, מבלי להתייחס עובדתית ומשפטית לסעיף 30א(ג) לחוק. במקרה דנא לא חל סעיף 30א(ב), כי אם סעיף 30א(ג), המחריג את תכולתו של סעיף 30א(ב). לפי סעיף 30א(ג), משמסר הנמען את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר, אין עוד צורך בהסכמתו המפורשת של הנמען לקבלת דברי פרסומת אלא די בכך שהמפרסם הודיע לנמען כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דברי פרסומת, ובתנאי שהמפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע על סירוב לקבל דברי פרסומת ובתנאי שדבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות שרכש הנמען. במקרה דנא, דברי הפרסומת מתייחסים למוצר או שירות דומה אותו רכש התובע, ומצער התובע לא טוען אחרת. בהודעות הדואר שנשלחו לתובע ישנה אפשרות פשוטה וקלה לבצע הסרה מרשימת הדיוור של הנתבעת – גם בענין זה התובע לא טוען אחרת. נציג הנתבעת פרט בדיון את תהליך ההרשמה והסביר כי חלק מהתהליך הוא אישור קבלת דיוור - אלא אם הנמען מבקש שלא לקבל דיוור. בענין זה הפנה נציג הנתבעת לנספח א' לכתב ההגנה. משמאל למילה FALSE מופיעה הספרה 1 שמשמעותה היא כי התובע מעונין לקבל דיוור. עוד הציג נציג הנתבעת בדיון דוגמה של הרשמה לאתר הנתבעת (1/2), כאשר בתחתית ההליך ישנו ריבוע מסומן, ולידו נכתב: "מעונין לקבל מבצעי החנות בדוא"ל". התובע לא ביטל את הסימון ולפיכך אישר למעשה קבלת דברי פרסומת. יתרה מכך, במסגרת הליך ההרשמה והקנייה מאשר הרוכש כי הוא קרא את תקנון האתר של הנתבעת. בסעיף 8.2 לתקנון מצוין מפורשות כי הנתבעת רשאית לשלוח ללקוחות פרסומות ומבצעים בדואר אלקטרוני. הסבריו של נציג הנתבעת היו משכנעים ואמינים ולא מצאתי מקום לפקפק בהם.
6. התובע לא טען בכתב התביעה כי הוא מעולם לא נרשם לאתר הנתבעת. ככל שהשתמע בדיון, כי התובע מכחיש שהוא נרשם לאתר, הרי שיש בכך משום הרחבת חזית שכן לאור התכתובת שהתנהלה בין הצדדים עובר להגשת כתב התביעה, ידע התובע כי טענת הנתבעת היא שהתובע נרשם לאתר וביצע רכישה. שומה היה אפוא על התובע (שהוא עורך דין בהכשרתו) להתייחס לדברים כבר בכתב התביעה ולציין כי הוא לא נרשם לאתר הנתבעת.
- יתרה מכך, התובע בדיון הודה כי הוא לא זוכר את הליך ההרשמה על פרטיו (עמ' 1 שורה 19). חיזוק לכך ניתן למצוא גם בסעיף 4 לכתב התביעה בו מציין התובע כי רכישת המוצרים מהנתבעת נעשתה באמצעות "שיחה" – משמע שלא באמצעות אתר האינטרנט של הנתבעת. כמו כן הודה התובע בדיון כי הוא כלל לא טרח לקרוא את תקנון הנתבעת.
7. אני מקבל אפוא את גרסתה של הנתבעת ואני קובע כי לא נפל פגם בהתנהלות הנתבעת, ולמצער לא נפל פגם בהתנהלותה המצדיק מתן פיצוי לתובע. בעת שרכש התובע את המוצר באתר האינטרנט של הנתבעת, ביצע התובע, כחלק מהרכישה, רישום לאתר הנתבעת, במסגרתו לא הסיר התובע את סימון האישור על קבלת דבר פרסומת, ועסקת הרכישה אושרה רק לאחר שהתובע אישר כי הוא קרא את תקנון הנתבעת. אם בפועל לא קרא התובע את התקנון, אין לו אלא להלין על עצמו בענין זה.
8. משקבעתי כי לא נפל פגם בהתנהלות הנתבעת, הרי שאין לזקוף לחובתה של הנתבעת את משלוח דברי הפרסומת לתובע שכן בכל פרסומת נתנה הנתבעת לתובע אפשרות להסיר את עצמו בצורה פשוטה מרשימת הדיוור. משלא עשה כן התובע, רשאית היתה נתבעת להמשיך ולשלוח הודעות לתובע – עד לקבלת הודעה אחרת ממנו. הודעה כזו אכן ניתנה בסופו של דבר ע"י התובע ומאותה העת הסירה הנתבעת את התובע מרשימת הדיוור.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65599-12-17 גלילי נ' מרכז לצרכי עישון בע"מ

9. סוף דבר – התביעה נדחית. התובע ישלם לנתבעת הוצאות בסך 700 ₪. אלו ישולמו תוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

10. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

11. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ט, 18 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט

